

Konkurs poetycki Szkolnego Punktu Konsultacyjnego w Remseck z okazji
100-lecia odzyskania przez Polskę Niepodległości



„100 wierszy na 100-lecie odzyskania Niepodległości”

Rok szkolny 2018/19

Grupa najmłodsza, klasy I-III

Polska

Polska?

To kraj ojczysty mojej mamy.

To miejsce, gdzie chętnie wakacje spędzamy.

Flagę ma piękną biało-czerwoną,

A w godle orła ze złotą koroną.

Wiem, że Warszawa jest Polski stolicą

I że to miasto leży nad Wisłą.

Polska?

To kraj, o którym nieustannie myślimy,

To kraj, za którym bardzo tęsknimy.

Monika Sakwerda, klasa 2, I miejsce

Moja fotografia

W moim małym albumie

Jestem małą Hanią

W stroju krakowianki

Na zielonej łące wiję z kwiatów wianki.

Zbieram białe stokrotki i czerwone maki

Uplotę wianuszek

I to właśnie taki.

Mój polski wianuszek

Z polskich dzieci serduszek

Biało-czerwoną kokardką przewiązany

Tęsknotą za ojczyzną przepasany.

Kiedyś też tak powrócę

Włożę wianuszek,

Przetrwam mą rozłąkę

I bosymi stopami pójde znów na tę łąkę.

Hanna Bujak, klasa 2, II miejsce

100 lat

Ojczyzna to tradycja,

To piękne zwyczaje,

Uśmiech na twarzach

I w sercach nam rozdaje.

Dzień 11 listopad to jej urodziny,

To bardzo ważne dla

Polskiej rodziny.

Wszyscy o tym wiemy

I już to dobrze znamy,

Bo całym sercem nasz kraj –

Polskę kochamy!

Jonas Dreilich, klasa 2, III miejsce

Polsko!

Polska to moja Ojczyzna

Łąki jeziora i gleba żyzna.

Pierogi, babcia i tata w kapciach.

Z kuzynem często chodzimy do lasu

I nie obchodzi nas upływ czasu.

Beztroskie zabawy w „chowanego”

Dla mnie nie ma nic cenniejszego

Jak błogi czas dzieciństwa

I choć nie chciałam kończyć tego szaleństwa.

To co kocham w Polsce

Zostawić musiałam

Bo do Niemiec wyjechałam,

I już ciągle tęsknić będę

Lecz wiem, że znowu tam przybędę.

Laura Samek, klasa 3, III miejsce

Moja kochana Polska

Kochasz Polskę? Kocham bardzo

No bo przecież to mój kraj!

Kocham Polskę, bo jest piękna

I ma dużo ładnych miast.

Polska to nie tylko miasta

Tam jest mój rodzinny dom.

Tam są zamki i ruiny

Tam są pola, wsie i lasy.

Tam jest dziadek, wujek, babcia,

Ciocia i rodzina cała

Wita nas już z dala.

Bo idą święta,

Pachnie Wigilią cały dom

Stół zastawiony, choinka się świeci

I cieszą się nią wszystkie dzieci.

Natalia Toboła, klasa 2

Polska

Polska – to piękna kraina, tu początek wszystkich przodków się zaczyna.

I choć Polska i Polacy wiele wycierpieli, to o swój Kraj dzielnie walczyli.

Bo wszyscy Polacy to jedna rodzina, czy mieszkający w Polsce czy

Na obczyźnie. Wielu Rodaków z kraju wyemigrowało,

To o swej Ojczyźnie nigdy nie zapomniało. Polacy swój język, tradycje

I kuchnię polską kultywują i z pokolenia na pokolenie pokazują.

I my Polskę kochamy i zawsze do Niej chętnie wracamy.

Laura Żółnowska, klasa 2

Polska, Polska

Polska, Polska

100 lat jesteś już wolna i niepodległa,

Niech każdy będzie dumny z tego.

Biały orzeł to Twój znak,

Ten orzeł to ojczyzny ptak.

Biało-czerwoną flagę masz

Te symbole zna każdy z nas.

Sophie Humpa, klasa 2

Polska

Ja Cię kocham Polsko

I lubię Twoje bociany,

Morze, rzeki i jeziora

I moją Babcię

Co w Polsce mieszka.

Jakub Humpa, klasa 1, wyróżnienie

Polska

Polska to mały śmieszny Kraj
To kraj, w którym się urodziłem.
Zawsze będę go miał w sercu.
Kocham Polskę,
Bo to moja Ojczyzna.
Wiem, że jest wywalczona.
Wojna o wolność.
Została wywalczona siłą.
Cieszę się, że Polska
To przetrwała.

Filip Górski, klasa 1, wyróżnienie

Polska

Kochamy Polskę bardzo
Urodziliśmy się tam
Warszawa, Kraków i tak dalej.
I dlatego jedziemy na wakacje tam, aby
Odwiedzić Babcię i Dziadka.

Ewa Cieczor, klasa 3

Grupa starsza, klasy IV-VI

Stoi Polska, stoi

Stoi Polska, stoi

Jej historia nie ma końca

A jej język najpiękniejszy

Rozjaśnia się jak słońce.

Pracuje samodzielnie,

Wie, co ma robić.

Jest potężna i śmiała,

Nigdy się nie poddała.

Na pierwszej i drugiej wojnie

Bili się jej synowie do końca.

Wygrali.

A po 100 latach

Powstała Polska –

Niezależna i piękna.

Osiągnęła swój cel.

Uniknęła zapomnienia.

Tylko Polska.

Moja Polska.

Paweł Karpovich, klasa 4, I miejsce

Polska

Czerwona jak krew, męka i trwoga

A biała jak cierpienie, poddanie, konanie.

Nigdy już więcej taka nie będziesz

Ma piękna biało-czerwona flago.

Przed stu laty wyzwolona zostałeś

I niepodległa się stałeś.

W Twych rzekach jak w żyłach,

Płynie krew poległych żołnierzy,

Którzy za Ciebie życie oddali.

I leci cudny biały orzełek

Od wielu z koroną na głowie,

Ląduje w Twym sercu w środku Warszawy.

I paradzie się przysłuchuje.

Spogląda na biało-czerwone flagi,

Na Polaków małych i dużych

Śpiewających te same słowa wesóło: „Marsz, marsz Dąbrowski!”

Wiktoria Zapora, klasa 6, II miejsce

Do Polski

Polsko Ty moja,

Ojczyzno kochana.

Kiedy o Tobie myślę

To widzę Wisłę.

Gdy oczy zamykam

Czuję zapach morza.

Szum fal brzmi w moich uszach,

Promienie słońca ogrzewają moją twarz.

O jak lubię tu być!

Polsko! Twoja piękność błyszczy z daleka.

Tęsknię za Tobą Polsko!

Za pięknym krajobrazem,

Za Twoim morzem i rzekami,

Za górami i lasem.

Tęsknię Polsko!

Michalina Kasprzak, klasa 4, miejsce III

Wspomnienie

Dzisiaj podaruję Ci mamó

Mały upominek.

Znad morza polskiego

Piękny bursztynek.

Znalazłam go na plaży,

Wśród innych kamieni

Gdy błyszczał

W blasku słonecznych promieni.

Bursztynek ode mnie

Ma magiczne działanie,

Weź go proszę do ręki,

Zobaczysz, co się stanie.

Widzisz?

Bałtyk i pejzaż nadmorski,

W oddali szczyt najstarszej

Latarni morskiej.

Czujesz?

Wiatru morskiego delikatne tchnienie?

Powraca naszych polskich wakacji wspomnienie.

Magdalena Sakwerda, klasa 5, IV miejsce

Polska

11 listopada to jest wielka data
Bo z tragedią ona się przeplata.
Wojna, głód, cierpienie i długa niewola,
Tułaczka, kajdany i smutna niedola.
Lecz nadszedł kres męki i pękły kajdany,
Gdy przez Piłsudskiego wróg
Został przegnany. To Józef Piłsudski
Wódz wielki i strateg pokonał grabieżców,
By wrócił dostatek.
I tak już od 100 lat wolność w Polsce mamy,
Z radością kolejną setkę zaczynamy.

Partyk Klacza, klasa 4

Polska

W 100-letnią rocznicę odzyskania
Niepodległości zabiją dzwonnice i radość
W sercach naszych gości.
Przed 100 laty przodkowie walczyli o Polskę,
Żebyśmy w niej wolni żyli.
Więc oddajmy hołd tym, co za nas walczyli
I swe życie za nas i naszą Ojczyznę poświęcili.
Cześć im i chwała niech zawsze będzie
I zawsze niech Polska wolna będzie!

Patryk Klacza, klasa 4

Tęsknota do Polski

Kiedykolwiek pomyślę o Polsce mam od razu serce radosne.

Tam jest cała moja rodzina, jedna duża i mała psina.

To tam się ja urodziłam, jako mała dziecina.

Rodzice zdecydowali i mnie z Polski zabrali.

Piękna Polska ojczyzna moja, piękne miejsce dla Amora.

Już się wakacji doczekać nie mogę, bo wtedy mam wielką swobodę.

A kiedy do Polski pojadę nareszcie, z babciami będę bawić się wreszcie.

Z babciami będę biegać po mieście i pójdę na lody też z nimi wreszcie.

Lecz wakacje nie trwają wiecznie, cieszyć się z nich będę dostatecznie.

Polski drogiej nigdy nie zapomnę, zawsze będę tęsknić do Niej.

Nina Bącal, klasa 4

Polska

Jest to kraj śmieszny i wesoły.

Zawsze znajdzie się tam chwila na pośmianie.

Przyjeżdżam tam, bo tam jest moje miejsce.

Zabawa tam jest najlepsza.

Mogę siedzieć w innym kraju nawet 100 lat, ale

Nigdy o Niej nie zapomnę.

Walczyliśmy dużo, aby być wolni,

Żebyśmy mogli tu i teraz mówić po polsku.

I dlatego Ją kocham.

Gabriela Górską, klasa 4

Na piaskach

Łódką co roku tam jeździmy
Na piaskach sobie maszerujemy
Idziemy na plażę się kąpać
A mój braciszek musi pospać.

Dużym kółkiem fale atakujemy
Czasami się wodą zachłystujemy.
Różnokolorowe kąpielówki
A pieski jedzą różowe parówki.

Lea Dajnowski, klasa 5

Nad morzem

Nad brzegiem fale się spieniają
Ptaszki na niebie głośno ćwierkają
Dziewczynki i chłopcy dobrze się bawią
A moi rodzice w słońcu się pławią.

Lea Dajnowski, klasa 5

Polska

Mieszkałem w Polsce do 5 lat

Wtedy przeprowadziłem się z mamą do Niemiec.

Chodziłem do przedszkola, ale nikt mnie nie lubił.

Po miesiącu wszyscy mnie lubili.

Jadę chętnie do babci na uszka z grzybami.

Daniel Głowacki, klasa 4

Grupa najstarsza, klasy 7 i 8, III gimnazjum i klasy licealne

Ojczyzna

Polska jest jak kochająca matka –

Piękna, silna, niepodległa, jedyna.

Jak drzewo potężne i wieczne,

A ta niezmierna ilość liści, to są my – jej dzieci.

Rozproszone po całym świecie,

Pochodzące od tych samych przodków – naszych rodaków, Polaków.

Przez sąsiadów rozbierana, oszukiwana, okłamywana,

Jedynie przez Maryję i Boga umiłowana.

Jaki naród jest jeszcze tak wielki i silny,

Że powstaje po każdym upadku?!!

Jaki naród oddaje ostatnią kroplę krwi

Dla zbawienia Ojczyzny?!!

Nie patrząc na siebie, bez strachu,

Tylko z miłości dla swojej Ojczyzny.

Jakże wiele nieznanych, bezimiennych żołnierzy,

Zginęło na polach krwią polską zalanych

Dla odzyskania niepodległości.

Jak wiele już razy mogła upaść, zginąć z oblicza ziemi,

Podtrzymywana tylko przez swoje dzieci, Boga i ludzką nadzieję.

Dzieci, które kochają ją ponad wszystko,
Jak kocha się matkę – swoją Ojczyznę.

Czyż może być wspanialsza świadomość od tej,
Że ja do tego potężnego narodu należę,
Który się nigdy nie poddał wrogom,
Ale przez wieki walczył o swoją swobodę.

Anastasiya Karpovich, klasa 8, I miejsce

Polsko nasza...

Polsko moja ukochana,

Tyle wycierpiałś od innych...

Z lewa, z prawa, od morza, z powietrza atakowana,

Naszym przodkom brutalnie zabrana...

O ciebie walcząc przez lata,

Przelana krew...

Lecz wolność wreszcie odzyskana!

Ile istnień zabranych...

Nie na darmo Polsko nasza!

Bo wróciłaś: dumna, niepodległa, pełna chwały.

A orzeł z koroną na głowie lecący... wolnym już niebem,

Dumnie unosi skrzydła i flagę biało-czerwoną.

Teraz już w rękach naszych, nie do oddania!

Louis Lenobel, klasa 7, I miejsce

Ona

Krew zmieszana z ziemią kraju,

który nie istnieje.

Żołnierz podchodzi bliżej,

aby paść.

Matka wołająca syna,

który nie wróci.

Syn czeka na wolność,

która nie przyszła.

W sercu nadzieja,

która nie zniknęła.

Jeszcze tak daleko.

Królowa nasza,

tonąca w krwi niewinnych.

Z zimną krwią rozcięta,

lecz nie w pamięci.

Nie zmienią historii,

nie zabiorą duszy.

Już tak blisko.

Z każdym krokiem bliżej,

z każdą kulą ufniej.

Ufam Tobie

Ufam Tobie.

Aż w końcu

Na horyzoncie

Pojawia się

Ona.

Wolna

Niepodległa

Anna Schetelich, klasa III gimnazjum, II miejsce

Polska

Pytacie o Polskę?

To kraj moich przodków

Z historią bogatą

Od wieków okryty biało-

Czerwoną szatą.

Wakacje z rodziną

Wielkie grzybobranie

I z Mamą wieczorne bajek

Czytanie.

Barszcz i pierogi,

Nastrój świąteczny,

Wygląd choinki

Jakże bajeczny.

Do tego Warszawa,

Tatry wysokie

I mnóstwo turystów

Nad Morskim Okiem.

I oczywiście Mazurek

Dąbrowskiego i długi

Pas nadmorskiej plaży,

To mi się wszystko z

Polską kojarzy.

Dominik Sakwerda, klasa 8, III miejsce

